

scriptum esset λόγον εἴ τιν' ἔχεις | πρὸς ἐμ' ἔξανδᾶν (aut ἔξειπεῖν) aut aliud quid simile. In O. C. 866., ubi vulgo legitur ὅς μ', ὁ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμι' ἀποσπάσας | πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἔξοιχει βίᾳ, ipse levissima correctione ψιλὸν ὄντ' (i. e. inermem) locum nemini dum intellectum planum et perspicuum reddidi. In O. C. 1640. sic legitur in mss. ὁ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φέρειν (sic L. et al. φρενὶ A. L².) | χωρεῖν τόπων ἐν τῶνδε. Corrigendum suspicor ὁ παῖδε, τλάσα (τλάσα Dind. et al.) σφὼ τὸ γενναῖον χρεών —. Requiritur proculdubio pronomen σφὼ, quod extruserat male invectum χρὴ postquam χρεών in fine versus in φέρειν aut φρενὶ corruptum erat. Haereo tamen nonnihil in τλάσα τὸ γενναῖον. In O. C. 1604. vulgo legitur ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δοῦντος ἥδονήν, et sic locum exhibent codices mss. Quis, quaeso, haec intelligere aut interpretari potest? Corruptela hic manifesta est, sed editores plerique, nequaquam in his offendentes, scholiastam secuti absurde haec explicant. Ipse sic corrigere conatus sum, ἐπεὶ δὲ πάντ' ἐσεῖδε δούμεν' ὡς ἔδει, aut ἐπεὶ δὲ πάντ' εἰδ' ὡς ἔδει δεδραμένα. Hoc saltem bene Graecum est, altera lectio barbara et absurda. In ejusdem fabulae v. 35. codicum lectio est ἥμιν αἴσιος | σκοπὸς προσήκεις τῶν ἀδηλοῦμεν φράσαι. Elmsleius ὥν ἀδηλοῦμεν correxit, et Jebbius ὥν cum σκοπὸς connectit. Corruptela, ni vehementer fallor, longe altius latet. Nullum enim est verbum ἀδηλεῖν. Sed, etiam si esset, non ‘dubitare’, sed ‘clarus, manifestus, perspicuus esse’ significaret. Quare paullo audacius, sed, ni fallor, vere corrigere ausus sum ἄστ' (i. e. ἄ ἔστ') ἀδηλ' ἥμιν φράσαι. In El. 21. vulgo legitur ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν | ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός. Correxii et hic jamdudum ὡς ἐσμέν γ' ἵνα | οὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρός. Glossema ἐνταῦθα in textum invectum corruptelam peperit. In Ant. 4. οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεινὸν οὐτ' ἄτης ἄτεο | οὐτ' αἰσχρὸν οὐτ' ἄτιμόν ἔσθ' ὅποιον οὐ — correxerim οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεινὸν οὐτ' ἄτηρὸν οὐτ' | ἄτιμον οὐτ' οὐν αἰσχρόν ἔσθ' —.

In hac editione mea plurimos locos inveniet lector in quibus mutationes in textu recepto factae sunt, partim a me ipso partim ab aliis criticis propositae. Ista tamen innovationes semper ea conditione factae sunt ut nunquam non codicem lectiones in annotatione commemorentur. Ex his etiam si nonnullae